

“Μπορούμε;”

Είναι απόλυτη ανάγκη αυτές τις δύσκολες στιγμές να κάνουμε κάτι! Κι αυτό δεν μπορεί να αποτελεί ευχή ή κάτι που θα έρθει με... κούριερ! Δεν είναι δυνατόν να παραμένουμε απλοί θεατές και να αντιμετωπίζουμε με παθητική διάθεση στα όσα καθημερινά μας συμβαίνουν. Τρία χρόνια τώρα βιώνουμε το απόλυτο αδιέξοδο. Όλο και περισσότερο επιβεβαιώνεται η ακύρωση, σε όλα τα επίπεδα, συνολικά και ατομικά, των όποιων προσδοκιών μας. Όλα όσα πιστεύαμε και γνωρίζαμε έχουν ανατραπεί δραματικά. Ζούμε, εντελώς αναίτια και απρόκλητα, μια πολιτική επιλογή που μας εξουθενώνει. Η απογοήτευση εντείνεται, η φτώχεια διευρύνεται επικίνδυνα, η αξιοπρέπεια μας σε σκληρή δοκιμασία. Το πρόβλημα παραμένει δραματικά και επιμένει πεισματικά "Κι εμείς τι κάνουμε;" για να συμπληρωθεί, εύλογα από το μονολεκτικό ερώτημα "Μπορούμε;"

Πριν απ' όλα υπάρχει το "πρέπει!" Δεδομένη και αυτονόητη παράμετρος. Το οφείλουμε ως αναγκαιότητα προοπτικής. Ως υποχρέωση συλλογική και ως ατομική προσφορά στη διαδρομή μας. Μέχρι τότε στο περιθώριο, στατικοί, καρτερικοί;

Πού είναι τα αποθέματα αντίδρασης και δράσης; Τι απέγινε η συλλογική μας συνείδηση που τελικά την τοποθετήσαμε κάτω από τη δαμόκλειο σπάθη της μοιρολατρίας; Είναι λογικό, είναι κοινωνικά αποδεκτό να αναθέσουμε τις προσδοκίες μας και τις απαιτήσεις μας στην τύχη;

Η απάντηση είναι μονολεκτική: ΟΧΙ! Είναι κάτι περισσότερο από λάθος μια τέτοια προοπτική. Είναι επιλογή μοιρολατρίας που δεν ταιριάζει με την προσφορά μας στο κοινωνικό, πολιτικό, πολιτιστικό και οικονομικό γίγνεσθαι!

Μένει όμως και το άλλο ερώτημα: Μπορούμε; Η απάντηση και εδώ είναι και πάλι μία: ΝΑΙ!

Και βέβαια δεν είναι μια αυτεπάγγελτη απάντηση σκοπιμότητας. Δεν εστιάζεται σε μια κατάφαση αντιπολιτευτικής διάθεσης! Και φυσικά δεν ορίζεται από υστερόβουλες σκέψεις και συγκεκριμένες προδιαγραφές και μάλιστα κομματικού ενδιαφέροντος. Οφείλουμε να αντιληφθούμε τις αλλαγές! Μας περιμένει ένας νέος ρόλος! Νέες διαφορετικές επιλογές που πρέπει να ακολουθήσουν συλλογική και ανιδιοτελή πορεία. Με καινούρια έμπνευση, με ρεαλιστική διάθεση, με ομοφωνία.

Περισσότερο από κάθε άλλη φορά απαιτείται συνειδητή συστράτευση. Μακριά από προσωπικές φιλοδοξίες, ενωτικά, συνολικά, με έμφαση δυναμικής και με διάθεση απόλυτης στήριξης των φορέων που μας εκπροσωπούν. Ας είμαστε ειλικρινείς: η εξουσία των συνδικάτων έχει μικρύνει! Βιώνουμε μια άλλη περίοδο με άλλες απαιτήσεις και διαφορετικές ανάγκες με τη μαζικότητα σε πρώτο πλάνο.

Είναι δε απόλυτη αλήθεια, πως για να μπορούμε να ελπίζουμε πρέπει να αποφασίσουμε αλλιώς! Και μάλιστα τώρα! Δεν υπάρχει άλλος χρόνος αναμονής. Ξεπεράστηκαν τα όρια μας και δεν υπάρχουν, δυστυχώς, εγγυήσεις για το αντίθετο!

Μόνον εμείς οι ίδιοι μέσα από τις γραμμές των συνδικαλιστικών μας φορέων μπορούμε και πάλι να έχουμε έναν διαφορετικό ρόλο που να κατατείνει σε προσδοκίες με θετικά αποτελέσματα. Μπορούμε να ανακαλύψουμε τη δύναμή μας και να ενεργήσουμε με νέα κρίση και διαφορετική κριτική διάθεση.

Είναι λάθος, μεγάλο λάθος να συνεχίσουμε να περιμένουμε, γιατί όπως λένε "όποιος περιμένει πολύ δεν πρέπει να περιμένει πολλά!". Και εμείς δεν έχουμε, τώρα πια, ένα τέτοιο δικαίωμα! Αντίθετα έχουμε υποχρέωση στην ιστορία μας, στο σήμερα και το αύριο.

ΩΡΑ ΓΙΑ ΔΡΑΣΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ!

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑ ΕΙΝΑΙ... ΛΑΘΟΣ!!!

**ΑΝΩΤΑΤΗ
ΓΕΝΙΚΗ
ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ
(Α.Γ.Σ.Σ.Ε.)
Γ' Σεπτεμβρίου 7
104 32 Αθήνα**

**τηλέφωνα
επικοινωνίας:
210 5244908
210 5236391**

**ιστότοπος:
www.agsse.gr**

**e-mail:
agsse2006@gmail.com**

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

Νίκος Μουλίνος
Πρόεδρος της ΑΓΣΣΕ

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

Γιάννης Ιορδανίδης
Γεώργιος Δημητρόπουλος
Γιάννης Μητσιόπουλος
Χρήστος Σαββάκης
Ζαχαρούλα Ψαρρού

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ

Δέσποινα Παροά

Συζητώντας αυτές τις ημέρες για την «αναγνώριση» του ΔΝΤ ότι έκανε «λάθος» στο πρόγραμμα για τη δημοσιονομική πολιτική στην Ελλάδα, δεν μπορεί παρά να θυμηθούμε τη ρήση του Ταλλεϋράνδου (πολιτικού της Γαλλίας 1754-1838): «Δεν είναι έγκλημα, είναι λάθος». Ήθελε με τη φράση αυτή να τονίσει πόσο σοβαρό και επικίνδυνο είναι ένα λάθος που μπορεί να είναι χειρότερο και από έγκλημα! Το ΔΝΤ, λοιπόν, είναι αδικαιολόγητο, απαράδεκτο, και εγκληματικό, λέγοντάς μας σήμερα μετά από τρία περίπου χρόνια ότι έκανε «λάθος» στον δημοσιονομικό πολλαπλασιαστή. Είχε υπολογίσει δηλαδή, ότι η δημοσιονομική προσαρμογή απαιτούσε μείωση των δαπανών 1% του ΑΕΠ, για να έχουμε ύφεση 0,5% και όχι 1,7%, με αποτέλεσμα η ύφεση διαρκώς να βαθαίνει.

Αυτό το λάθος εκτίμησης του υπολογισμού της ύφεσης με λάθος πολλαπλασιαστή οδήγησε συσσωρευτικά την ύφεση τα πέντε τελευταία χρόνια περίπου, στο 25% της μείωσης του ΑΕΠ. Το αντίστοιχο ποσό σε δις ευρώ στο 25% της ύφεσης είναι περίπου 50 δις ευρώ. Αν υπολογιστεί πάνω σε αυτό και το ποσοστό της ανεργίας 26,8%, το κλείσιμο χιλιάδων επιχειρήσεων, συν την ηθική βλάβη των χιλιάδων αυτοκτονιών και των

χιλιάδων εξαθλιωμένων το ποσό που θα πρέπει να ζητηθεί από το ΔΝΤ ως αποζημίωση ίσως υπερβαίνει τα 100 δις ευρώ.

Ωστόσο, δεν βλέπω να ιδρώνει κανενός το αυτί από τους κυβερνώντες αλλά και από την αντιπολίτευση και να ξεκινήσει μια διαδικασία απαίτησης των αποζημιώσεων από το ΔΝΤ. Όλοι αρκούνται σε μια διαπίστωση και μια δήλωση πόσο «κακό» είναι το ΔΝΤ που μας επέβαλε μια πολιτική αδιέξοδη, πολυδάπανη, ανεφάρμοστη και χωρίς επιστροφή.

Ο λαός πάντως περιμένει θυμωμένος και εξοργισμένος να δει τι θα κάνουν οι πολιτικοί. Περιμένει να διεκδικήσουν την αποζημίωση από το ΔΝΤ είτε με συμβιβασμό είτε διεκδικώντας την στα διεθνή δικαστήρια. Γιατί το ερώτημα παραμένει ποιος θα καταγγείλει την απάτη ή το «λάθος» του ΔΝΤ. Ποιος θα «δικάσει το φονιά»!

Προφανώς, το «λάθος» του ΔΝΤ δεν είναι το πρώτο ούτε το τελευταίο. Προηγήθηκε το «μεγάλο λάθος» του κ. Γ. Παπανδρέου και της παρέας του, του κ. Γ. Παπακωνσταντίνου και Σία, που μας οδήγησαν στο ΔΝΤ αβασάνιστα και άκριτα γιατί έτσι αποφάσισαν κάποιοι! Επιμένουμε ότι αποφάσισαν να μας οδηγήσουν στο ΔΝΤ και να μας κρεμάσουν στο άρμα του, αφού το δη-

μόσιο χρέος, στο τέλος του 2009 ήταν από 115% έως 120% και τα spreads ήταν 130 μονάδες βάσης. Μπορούσαν να δανειστούν μέχρι 50 δις ευρώ, με επιτόκιο γύρω στο 4,30% και να πάρουν παράλληλα τα αναγκαία μέτρα για ανόρθωση της οικονομίας.

Δυστυχώς, έκαναν άλλα πράγματα. Δυσφήμισαν την Ελλάδα. Μίλησαν για φοροφυγάδες. Για αναξιόπιστους Έλληνες. Για τον Τιτανικό που οδηγείται στην ξέρα. Αύξησαν τα δημοσιονομικά ελλείμματα από 6% έως 9% που η κυβέρνηση της ΝΔ έλεγε ότι ήταν στο 15,4% και όλα τα γνωστά, με αποτέλεσμα τα spreads να εκτιναχθούν στις 600 μονάδες βάσης τον Μάρτιο του 2010 και το σκληρό ήταν έτοιμο με το πιστόλι στο τραπέζι για να πάμε στο ΔΝΤ, με φόντο το Καστελόριζο.

Συνεπώς, δεν είναι μόνο το «λάθος» του ΔΝΤ από το οποίο θα πρέπει να ζητηθούν εξηγήσεις και οι αποζημιώσεις. Πρέπει ακόμη να ζητηθούν εξηγήσεις και για όλα τα υπόλοιπα «λάθη» που έγιναν και να λογοδοτήσουν οι υπεύθυνοι αυτών και για αυτά που συνεχίζουν να γίνονται μέχρι σήμερα, παρόλο που ξέρουν ότι αυτή η πολιτική δεν οδηγεί πουθενά (είναι αδιέξοδη). Ακούγοντας συνεχώς τις διαπιστώσεις: Είναι «λάθος πολιτική». Είναι «λάθος συνταγή». Είναι «λάθος φάρμακο» και εντούτοις συνεχίζεται να εφαρμόζεται κατά γράμμα, σύμφωνα με τις επιταγές της Τρόικας (ΔΝΤ, ΕΕ ΚΑΙ ΕΚΤ)!

Φωτογραφία από την ομιλία του Προέδρου Ν. Μουλίνου στην Απεργιακή Συγκέντρωση 20/2/2013 (Πεδίον Άρεως)

Γ. Μητσιόπουλος

Senior experts – Εθελοντές σύμβουλοι

Ένας θεσμός που ανθεί παγκόσμια... και δεν υπάρχει στην Ελλάδα του 2013.

Με την κρίση που περνά η χώρα ο αριθμός των συνταξιούχων αυξήθηκε δραματικά. Οι άνθρωποι... σπρώχτηκαν –κυριολεκτικά– στην απραξία βγαίνοντας στην σύνταξη μη έχοντας εναλλακτική λύση για την επιβίωση τους. Άνθρωποι με ικανότητες, δεξιότητες, τεχνογνωσία. Στελέχη οργανισμών και επιχειρήσεων.

Δημιουργείται έτσι μια νέα πραγματικότητα. Ένα νέο φαινόμενο. Αυτό της επαγγελματικής ανεργίας. Από τη μια έχουμε τους νέους ανέργους χωρίς εμπειρία και από την άλλη τους... μεγάλους με τεραστία εμπειρία και στο... περιθώριο. Και στις δυο περιπτώσεις ένας κοινός παρονομαστής. Η έλλειψη απασχόλησης και εργασίας.

Και τι μπορεί να γίνει θα ρωτήσει κάποιος; Σε όλες τις αναπτυγμένες χώρες υπάρχει από πολλά χρόνια και ανθεί ο θεσμός και οι οργανώσεις των senior experts, δηλαδή των ειδικών οι οποίοι, ενώ βγήκαν στη σύνταξη, δεν σταμάτησαν να είναι ενεργοί πολίτες και να προσφέρουν τις γνώσεις και τις εμπειρίες τους στους νεότερους σε εθελοντική βάση. Οι συνταξιούχοι παίρνουν τον ρόλο του συμβούλου και

προσφέρουν τις υπηρεσίες τους ανάλογα με τον τομέα εξειδίκευσης τους εθελοντικά. Και κυρίως χωρίς αμοιβή.

Οικονομολόγοι, σύμβουλοι επιχειρήσεων, τραπεζικοί, καθηγητές, τεχνικοί και άλλοι καλύπτουν όλες τις ειδικότητες που μπορεί κάποιος να ζητήσει. Αυτό ενδιαφέρει άμεσα τους νέους επιχειρηματίες γιατί δεν κοστίζει τίποτα. Οι εθελοντές-ειδικοί είναι άνθρωποι που αν και βγήκαν στη σύνταξη αισθάνονται νέοι και μάχιμοι. Θέλουν και μπορούν να προσφέρουν στην κοινωνία τις γνώσεις και τις εμπειρίες τους. Δε ζητούν αμοιβή. Μόνο την κάλυψη των εξόδων τους αν αυτό είναι αναγκαίο (μετακίνηση π.χ.). Χωρίς πρόσθετο κόστος απολαμβάνουν αξιόπιστες, δοκιμασμένες και εξειδικευμένες υπηρεσίες ώστε να συμβάλουν θετικά στη βελτίωση της δουλειάς τους. Θεωρώ ότι τόσο η πολιτεία όσο και οι επιχειρηματίες έχουν μόνο να κερδίσουν κάνοντας χρήση αυτού

του θεσμού. Θα μπορούσε π.χ. το Δημόσιο να χρησιμοποιήσει χωρίς κόστος (σε εθελοντική βάση) συνταξιούχους ειδικούς σε τομείς όπως: φορολογικοί έλεγχοι, πολιτισμός, ανάπτυξη, οργάνωση και να κερδίσει από την εμπειρία και τις γνώσεις αυτών των ανθρώπων. Χωρίς κόστος.

Και οι επιχειρήσεις που παλεύουν να επιβιώσουν σε ένα τόσο δύσκολο επιχειρηματικό περιβάλλον θα είχαν κέρδος από μια τέτοια συνεργασία. Γιατί πέρα από τα έξοδα της καθημερινότητας, η αναδιοργάνωση της επιχείρησης, η εξωστρέφεια, ο προγραμματισμός είναι τα κυρία σημεία στα όποια ο επιχειρηματίας πρέπει να δώσει βάρος και σημασία. Και χωρίς κόστος μπορεί να χρησιμοποιήσει τις γνώσεις και την εμπειρία του συνταξιούχου συμβούλου-ειδικού. Με αυτό τον τρόπο και ο επιχειρηματίας κάνει τη δουλειά του και ο συνταξιούχος παραμένει ενεργός και χρήσιμος που προσφέρει τις υπηρεσίες του. Είναι μια win-win κατάσταση. Κερδοφόρα για όλους.

Η ΑΓΣΕΕ σε συνεργασία με τις Ομοσπονδίες πρέπει να προχωρήσει στη σύσταση και οργάνωση τέτοιων φορέων συνταξιούχων. Να προωθηθεί το θεσμό παντού. Οι συνταξιούχοι είναι σίγουρο ότι θα ανταποκριθούν θετικά στην πρωτοβουλία αυτή.

Είναι σίγουρο ότι τα αποτελέσματα μόνο θετικά θα είναι.

Δρ. Θεόδωρος Κοκκόρης

39 ΧΡΟΝΙΑ ΙΣΧΥΣ ΝΟΜΟΥ:

10 ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ — ΟΙ 4 ΑΠΟ ΤΟ 2010 ΚΑΙ ΜΕΤΑ

Χρονικό πολιτικών επιστρατεύσεων στην Ελλάδα

Έτος	Πολιτική Επιστράτευση
1979	Τραπεζικοί υπάλληλοι
1983	Οδηγοί και ιδιοκτήτες βυτιοφόρων
1986	Χειριστές και υπάμενοι μηχανικοί της Ολυμπιακής Αεροπορίας
1994	Οδηγοί λεωφορείων ΟΑΣΑ
2002	Ναυτεργάτες
2006	Ναυτεργάτες
2010	Ιδιοκτήτες φορτηγών και βυτιών
2011	Υπάλληλοι καθαριότητας Ο.Τ.Α
2013	Εργαζόμενοι Μετρό
2013	Ναυτεργάτες

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ΜΕ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΠΟΣ/ΔΕΗ

ΝΙΚΗΤΑ ΓΚΙΚΑ

Ο σδ Νικήτας Γκίκας, υπήρξε επί μακρόν στέλεχος της ΔΕΗ και Πρόεδρος της ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ. Ιδρυτικό στέλεχος της Α.Γ.Σ.Σ.Ε. και πρώτος Πρόεδρος με βετιθιεία. Σήμερα είναι Πρόεδρος της ΠΟΣ/ΔΕΗ και μέλος του ΔΣ της Α.Γ.Σ.Σ.Ε.

Πώς βιώνουν οι συνταξιούχοι σήμερα την οικονομική κρίση και πόσο επηρεάζουν τη ζωή τους τα συνεχόμενα κυβερνητικά μέτρα;

Ν.Γ.: Το καταστροφικό έργο των μνημονιακών κυβερνήσεων συνεχίζεται και αλέθει καθημερινά εισοδήματα συνταξιούχων και εργαζόμενων, τις παροχές υγείας και ασφάλισης και μαζί με αυτά την αξιοπρέπιά τους. Η φορομνημονιακή πολιτική βάζει ταφόπλακα σε κάθε προοπτική ανάπτυξης και ανάκαμψης της οικονομίας. Οι μέχρι πρότινος νοικοκυραίοι τείνουν να καταντήσουν επαίτες. Καθημερινά αντιμετωπίζουμε απελπισμένους και οικονομικά εξουθενωμένους συνταξιούχους στα πρόθυρα της απόγνωσης, πολλοί δε από αυτούς στερούνται ακόμα και των βασικών για τις οικογένειές τους. Βιώνουμε σαν λαός μια ανθρωπιστική κρίση χωρίς προηγούμενο και χωρίς διαφανιόμενη διέξοδο.

Με ποιο τρόπο μπορεί να αντιμετωπιστεί αυτή η κατάσταση και πώς μπορούν να βοηθήσουν οι Συνδικαλιστικές οργανώσεις τα μέλη τους;

Ν.Γ.: Και για μας αυτή η κατάσταση είναι πρωτόγνωρη και δεν υπάρχουν έτοιμες συνταγές να εφαρμόσουμε για την ανακούφιση των συναδέλφων μας. Καθημερινά τα στελέχη μας επιφυλάτουν τους συναδέλφους και προσπαθούμε να τους πείσουμε ότι στη κρίση αυτή δεν είναι μόνοι τους, δεν χάθηκαν τα πάντα και πρέπει όλοι μαζί να αντιμετωπίσουμε τις καταστροφικές πολιτικές που διαλύουν τις ζωές όλων μας.

Σε συνεργασία με τη ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ και την ΑΓΣΣΕ, θα εξακολουθήσουμε να δίνουμε τις μάχες επιβίωσης σε όλα τα επίπεδα και με κάθε νόμιμο μέσο. Σε κάθε περίπτωση δεν πρέπει να χαθεί η ελπίδα ότι σύντομα η καταχνιά που κάλυψε τη πατρίδα μας θα διαλυθεί και τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας θα ζήσουν σε μια ελεύθερη πατρίδα

Το σεξ κατά της νόσου Αλτσχάιμερ

Το σεξ βοηθά στην καταπολέμηση της νόσου Αλτσχάιμερ, όταν συνδυάζεται με συναισθηματική κάλυψη, καθώς βοηθά τον οργανισμό στην παραγωγή νευροτροφικών παραγόντων, που δεν αφήνουν την εγκεφαλική λειτουργία να ατονήσει, όπως συμβαίνει συχνά σε ηλικιωμένα άτομα.

Στην Ελλάδα οι πάσχοντες υπολογίζονται σε 130-150 χιλιάδες. Στο 8ο Πανελλήνιο Διεπιστημονικό Συνέδριο Νόσου Αλτσχάιμερ και Συγγενών Διαταραχών (Θεσ/νίκη, 28/2/13) ανακοινώθηκαν τα αποτελέσματα από την εφαρμογή του βελτιωμένου φαρμακευτικού αυτοκόλλητου (patch) ριβαστιγμίνης που χρησιμοποιείται ήδη για την καταπολέμηση των συμπτωμάτων και καθυστερεί έως 6 μήνες την εξέλιξη της νόσου.

Το νέο αυτοκόλλητο, που αναμένεται να κυκλοφορήσει το Σεπτέμβριο, παρουσιάζει απουσία ανεπιθύμητων ενεργειών και διατηρεί τον ασθενή σε πολύ καλή νοητική κατάσταση, καθώς ελαττώνει το χρόνο κατάκλισης, κάνει τον ασθενή πιο αυτόνομο και μειώνει τις παραληπτικές ιδέες.

Η ριβαστιμίνη μπορεί να συγχωρηγηθεί χωρίς κίνδυνο αλληλεπιδράσεων με όλα τα ευρέως χορηγούμενα φάρμακα, ενώ το αυτοκόλλητο παρέχει οπτική υπενθύμιση που μειώνει τον κίνδυνο υπερδοσολόγησης ή αμέλειας λήψης του φαρμάκου.

Ελευθεροτυπία, 27/2/2013

Η ΕΞΟΝΤΩΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΤΗΣ ΑΤΕ

Κάποτε ίσχυε το **Δελφικόν Παράγγελμα: Πρεσβύτερον αιδού**

Σήμερα όμως, 14.000 «πρεσβύτες» συνταξιούχοι της ΑΤΕ μαζί με τα μέλη των οικογενειών τους οδηγούνται χωρίς αιδώ σε βιολογικό αφανισμό, αφού από 3μήνου στερούνται παντελώς ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, διαγνωστικών εξετάσεων κτλ (πληρώνουν δηλαδή από την τσέπη τους) αν και πληρώνουν κανονικά τις εισφορές τους!!! Επειδή με την Διάλυση και Εκκαθάριση της ΑΤΕ:

* Στην **Κακή ΑΤΕ** (που εκκαθαρίζεται) ενέταξαν οι... αρμόδιοι αναισθητώντας και αναισθητώντας όλες τις εκ του Καταστατικού της, υποχρεώσεις προς τα Ασφαλιστικά Ταμεία των συνταξιούχων και έτσι κατέστησαν μη ΒΙΩΣΙΜΟ το Ταμείο Υγείας (ΤΥΠΑΤΕ-ΝΠΙΔ)!!! Ο Εκκαθαριστής βέβαια σφυρίζει... αδιάφορα!!!

* Στην **Καλή ΑΤΕ** (που χαρίστηκε) οι... Αρμόδιοι ενέταξαν και τα δάνεια δύο Κομμάτων ύψους 215 εκατ. ευρώ.

Δηλαδή **Κακές** οι θεσμοθετημένες κοινωνικές παροχές προς τους συνταξιούχους **Καλά** όμως τα... δάνεια των Κομμάτων!!!

Αιδώς «Κύριοι» αρμόδιοι κινδυνεύουν ανθρώπινες ζωές.

Άμεση ανάγκη για νομοθετική ένταξη του **ΤΥΠΑΤΕ** και των 14.000 συνταξιούχων στον ΕΟΠΥΥ, ως Καθολικό Διάδοχο του ΤΥΠΑΤΕ σε υποχρεώσεις, περιουσία, περιθάλψη.

Τα **ιατρεία** του Ταμείου να γίνουν μονάδες ΕΟΠΥΥ.

Αυτή είναι η **λύση η επείγουσα**. Θα βρεθείτε υπεύθυνοι για ηθική αυτουργία και κακοργία σε περίπτωση θανάτων ανασφάλιστων συνταξιούχων!!!

Η διάλυση της ΑΤΕ έγινε χωρίς επίσκεψη, αλλά με σπουδή.

Τώρα μάλιστα που για την ανάπτυξη (γεωργική, μεταποίηση, πρωτογενή Τομέα) χρειάζεται μια πολυδύναμη ΑΤΕ για την αξιοποίηση 6.000.000 στρεμμάτων σχολάζουσας γεωργικής γης.

Τώρα που η αξιοποίηση της τουριστικής γης, Δημόσιας και Ιδιωτικής, είναι απολύτως επείγουσα και επιτακτική, παγιδευμένη σε λαβυρινθούς νομοθετημάτων και ατέρμονων διαδικασιών του ΥΠΕΚΑ.

Μα τότε γιατί διαλύσατε επείγοντως την ΑΤΕ;...!

Δ. Ανδρεαδάκης